

A La Alhambra

Del Carnaval, en aquesta societat, n'ha sobressortit, com una nota delicada del gust més exquisit, la decoració de la sala.

Orlava tota la sala una guirnalda de fullatge, que servia d'airòs i senzill marc a un aplec de medallons, deguts al pinzell del notable escenògraf i decorador En Victor Aguado, el tema preferent dels quals era, naturalment, el Carnaval, amb el seu seguici de Colombina, Pierrot, Arlequí i C.^a

L'ampit de la galeria era guarnit també amb un fris de gust refinat, quin motiu ornamental lluita igualment a la part superior de l'escenari, bellament transformat per a donar cabuda a més concurrència de la que ordinàriament cap a la sala de la simpàtica societat.

El president, senyor Cunillera i els demés individus de la Junta, tots cofois, ensenyaven a tothom la magnífica sala, satisfets del bell aspecte que oferia.

Els balls del diumenge i dimarts, no oferiren cap novetat, més que les ja imprescindibles batalles amb boles de neu, projectil preferit, segons sembla, de tots els qui actuen com a tiradors.

L'aspecte de L'Alhambra, la nit del dilluns, era el de les grans festes. La sala era curulla de gent, que quedà mig defraudada per no haver-se presentat les disfresses en nombre ni en mèrit semblants a la festa de l'any passat, que tothom recorda encara com un grós èxit dels seus organitzadors.

No obstant, el Jurat trià d'entre el nombrós estol de pierrots cridaners i bellugadits, i feu públic el seu fallo en la següent forma:

El primer premi, que consistia en un estoig amb dotze coberts de plata, fou atorgat a la senyoreta Roseta Capella, que vestia elegant trajo de «Ballarina russa».

El segon, un bonic paraigües, sigué ofert a la damisella Na Teresina Massot, que amb N'Amadeu Plaixart, feia una parella d'apaches.

I es concedí un premi extraordinari a la original comparsa que formaven les cinc parelles següents:

Carme Rovira i Enric Marcó, Concepció Saló i Esteve Garrell, Margarida Rovira i Miquel Gabarró, Carme Costa i Martí Civit, i Teresina Gabarró i Fran-

cisco Umbert. Elles vestien bonic trajo simbolitzant la flor que hom coneix per *fuccia* i ells anaven de tota etiqueta.

Totes les disfresses foren obsequiades delicadament amb un lonx, servit en el intermedi del ball. El públic aguantà fins ben tard de la matinada el tiroteig de boles i paperets, que en alguns moments sigué formidable.

En els tres dies, l'orquestra La Catalana tingué temps de treure tot el seu repertori de ballables.

A La Unió Lliberal

Tots tres dies, és dir, tots quatre dies del passat Carnestoltes, la gran sala d'aquesta societat ha sigut insuficient per a aplegar-s'hi la gran gernació que hi ha acudit, atreta per les festes organitzades.

Com a La Alhambra, els balls del diumenge i del dimarts no oferiren gaire atractiu, com no sigui el de veure homes i dones mig congestionats per causa de les baralles amb boles i paperets.

Tots dos dies l'orquestra La Moderna interpretà escollida col·lecció de ballables que foren, com de costum, a gust i satisfacció del jovent ballador.

Per al dilluns, a les deu de la nit, estava anunciat el ball de disfresses extraordinari, i abans de les vuit ja alguns centenars d'espectadors esperaven poder entrar a la sala.

Aquesta, a mitja nit, presentava un aspecte imponent. A dalt, a baix, als passadissos, a tot arreu era materialment impossible donar-hi un pas, tan grossa era la gentada que hi havia. I tothom elogiava l'original decorat i enllumenat que contribuïren notablement a la grandiositat de la festa.

Poden estar ben satisfets els pintors Antò i Ernest Villà; així com l'electricista senyor Garriga, de l'efecte aconseguit en la ornamentació de la sala de La Unió Lliberal. Quan lluita tota l'il·luminació bicolor, o quan solament eren enceses les bombetes blaves o roges que resseguien les guirnalles de colors, amb les quals la platea era tota voltada, i guarnien els medallons humorístics que completaven l'adorno; i quan voltava la roda del grós molí que decorava l'escenari, el públic rebia la impressió que forçosament s'havien proposat els qui tal cosa havien conjuminat per a trans-

formar la sala de la popular associació.

A la platea s'hi empenyien tota la nit centenars de disfresses, que aturdién amb llur xivarri. I de tant en tant, el públic de les llotges senyalava l'aparició d'una disfressa sobressortint. El jurat, arribada l'hora de triar les que éren mereixedores dels premis oferts, suposem que devia tenir molts mal-de-caps, puix es feia molt difícil apreciar res en aquella gran disbauxa carnavalesca.

El fallo que va émetre fou el següent:

Primer premi, consistent en un *tocador*, a una «Papallona», quin nom no publiquem per causa de no haver pogut saber els noms de les demés senyoretes premiades.

El segon, un paraigües amb estoig a la senyoreta que simbolitzava uns «Cavallitos».

El tercer, un rellotge braçalet: a una «Negrita».

El quart, un estoig de *tocador*: a una «Astròleg».

El quint, un mirall artístic: a una «Gitana», molt bella i molt salada.

Demés, es concediren accésits a una parella d'«Interrogants», molt simpàtiques, i a un grup de «Megicans».

La banda «La Marina» amenitzà la festa, que acabà a quarts de quatre de la matinada.

La tarda del dimecres, ballaren el típic Ball de Gitanes, a la sala de La Unió, dues colles de Llíssa d'Avall i una de La Ametlla.

No cal dir que la popular dansa vallesana omplí de nou l'ample sala, premiant la concurrència amb grans aplaudiments les diferents figures que feien els balladors, dels quals s'emportaren la palma, tant per sa presentació com per la gràcia en fer evolucions, els de la colla de La Ametlla.

Llàstima de ballar xotis com el del *Serafin* en una festa tant de casa nostrat.

Ball de donzelles

Aquesta simpàtica festa infantil es celebrà el matí del dimarts, com és de costum a la plaça Gran, després de fer la tradicional passada; i a la tarda les petites parelles foren obsequiades amb dolços i joguines al Casino.

Cridaren l'atenció alguns nens, disfressats amb cert gust i originalitat.

DOCTOR CANTALLOPS

Metge especialista en enfermetats del Nas, Gola i Orelles

Metge de l'Hospital Clínic de Barcelona

Granollers

29, Carrer de Josep Umbert, 29

Dijous, de nou a una

Barcelona

Carrer de Girona, 90, pral. 2.^a

De tres a cinc